Należność pocztowa opłacona ryczałtem

Rok XIII. Warszawa, dnia 15 sierpnia 1932 r. Nr. 8 (212)

MASZYNISTA

ORGAN ZWIĄZKU ZAW. MASZYNISTÓW KOLEJOWYCH

PISMO ZAWODOWE, POŚWIĘCONE SPRAWOM MASZYNISTÓW I KOLEJNICTWU

Wychodzi 1 i 15 każdego miesiąca. Redakcja i Administracja **Warszawa, Chmielna 9 m. 9, tel.**: 795-28 i 539-00. **Konto czekowe P.K.O.** 3585. Cena pojedyńczego numeru 25 groszy. Członkowie Związku otrzymują czasopismo bezpłatnie. Rękopisów Redakcja nie zwraca. Anonimów nie uwzględnia się. Ceny ogłoszeń na ostatniej stronie.

ODPOWIEDZIALNOŚĆ PRACOWNIKÓW KOLEJOWYCH

W ŚWIETLE NOWEGO KODEKSU KARNEGO

Jesteśmy w przededniu kardynalnych zmian, jakie zaszły w sytuacji naszych członków w związku z wydaniem nowego Kodeksu Karnego Z dniem 1 września 1932 roku na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej wchodzi w życie uchwalony nowy Kodeks Karny. Kodeks ten stanowi wytwór pracy i myśli polskiej. Do chwili obecnej, stosownie do uprzedniej przynależności do poszczególnego organizmu każdego z państw zaborczych, na różnych obszarach zjednoczonej ojczyzny naszej obowiązywały obce ustawy karne, a mianowicie: w Poznańskiem, na Pomorzu i Śląsku — kodeks karny niemiecki, w Małopolsce — kodeks austrjacki i w Kongresówce — kodeks rosyjski z 1903 r. Kodeks rosyjski zastosowany przez naszego prawodawcę na większości terenów Rzeczypospolitej Polskiej, w samej Rosji carskiej nigdy nie był stosowany, jako zbyt liberalny, jakkolwiek postanowienia tego kodeksu, dotyczące przestępstw politycznych, były stosowane i w Rosji. Z tą różnorodnością kodeksów Państwo Polskie musiało się pogodzić, gdyż życie nie czeka i jednocześnie z powstaniem Państwa musiały powstać i funkcjonować sądy. Wobec stosowania różnych ustaw w różnych dzielnicach Polski i Sąd Najwyższy dzielił się na poszczególne izby. Od samego początku powstania Państwa rozumiano potrzebę stworzenia jednolitego kodeksu i zjednoczenia pod tym względem wszystkich dzielnic Polski w jedną całość. Praca ta stopniowo została dokonana i w r. 1928 na całym obszarze Rzeczypospolitej wprowadzono jednolite prawo procesowe, a obecnie stoimy wobec wprowadzenia jednolitego kodeksu karnego.

Kwestja odpowiedzialności pracowników kolejowych, a w szczególności maszynistów i ich pomocników za wypadki na służbie jest dla naszych członków o tyle ważna, że powinni zdawać sobie sprawę, jaka odpowiedzialność i jakie kary ich czekają. Nie miejsce i nie pora krytykować postanowień nowego kodeksu i zastanawiać się, czy przewidziane i zagrożone kary są w rzeczy samej uzasadnione. Pragniemy tylko podać do wiadomości samą treść odpowiednich artykułów.

Zachodzi zasadnicza różnica między uprzedniem i obecnem stanowiskiem oskarżonego kolejarza w przyszłej sprawie sądowej. Dawne kodeksy określały pojęcie każdego poszczególnego przestępstwa i obrona mogła powoływać się na brak istoty czynu. Weźmy na przykładzie: odpowiedzialności podlegał maszynista za rozbicie pociągu, w sprawie mieliśmy uszkodzenie taboru i można było kwestjonować w zależności od tego stanu stosowanie tego lub innego artykułu. Nowy kodeks nie zawiera określeń poszczególnych przestępstw i w stosunku do kolejarzy daje olbrzymią władzę sądowi przy kwalifikacji czynu i wymierzaniu kary. Artykuły dotyczące kolejarzy sprowadzają się do kilku zaledwie postanowień ustawy materjalnej. I tak art. 217 powiada: „kto sprowadza niebezpieczeństwo powszechne dla życia lub zdrowia ludzkiego albo w znacznych rozmiarach dla mienia przez inne działania wśród okoliczności szczególnie niebezpiecznych podlega karze więzienia. Jeżeli zaś sprawca działa nieumyślnie podlega karze aresztu do roku lub grzywnie".

Więzienie prawodawca rozumie jako więzienie minimum pół roku i do lat 5. Grzywna od zł. 5 do zł. 200.000. Osadzenie w więzieniu jest połączone z obowiązkową pracą w zakładzie lub poza zakładem.

Niezależnie od tego ogólnego przepisu przewidującego sprowadzenie niebezpieczeństwa dla życia lub zdrowia ludzkiego — do kolejarzy mogą mieć zastosowanie następujące artykułu: Art. 230 „kto nieumyślnie powoduje śmierć człowieka podlega karze więzienia do lat 5. Jeżeli sprawca działał umyślnie więzienie się podwyższa do lat 10". Art. 233 „kto powoduje kalectwo, chorobę nieuleczalną, chorobę psychiczną lub niezdolność do pracy podlega karze więzienia do lat 10, jeżeli zaś działa nieumyślnie do lat 3". Art. 236, przewiduje za uszkodzenia ciała, które trwają conajmniej dni 20—więzienie do lat 5.

Następnie do kolejarzy może mieć zastosowanie art. 242 jako artykuł specjalny, głoszący „kto naraża życie człowieka na bezpośrednie niebezpieczeństwo podlega karze więzienia do lat 3, jeżeli zaś ma obowiązek troszczenia się lub nadzoru lat 5",

Są to te zasadnicze artykuły, które w każdym poszczególnym wypadku Sąd może w stosunku do kolejarza, który w ten lub inny sposób wywołał lub przyczynił się do katastrofy, zastosować.

Jak widzimy, kary są bardzo ciężkie i Sąd nie jest skrępowany żadnemi przepisami materjalnemi, a w każdym poszczególnym wypadku o ile skonstatuje sprowadzenie niebezpieczeństwa dla życia lub zdrowia nawet w wypadku, jeżeli żadne uszkodzenia nie nastąpiły, odpowiedni artykuł może zastosować. W razie zaś wypadku z ofiarami, kary są bardzo rozległe i wynoszą od 6 do 15 lat więzienia.

Prawda, że kodeks zawiera w części ogólnej postanowienia dające prawo Sądowi w nadzwyczajnych wypadkach łagodzenie tych kar.

Widzimy, że sytuacja kolejarzy i ich odpowiedzialność w obliczu nowego kodeksu jest gorsza niż była dotychczas.

POSIEDZENIE ZARZĄDU GŁÓWNEGO Z. Z. M.

W DNIU 3 SIERPNIA 1932 R.

Dnia 3 sierpnia 1932 r. odbyło się Plenarne Posiedzenie Zarządu Głównego Z. Z. M. w lokalu własnym przy ul. Chmielnej Nr. 9. W posiedzeniu wzięli udział z **ramienia Prezydjum:** Prezes Zw. kol. **Borkowski** Piotr, Wiceprezesi, **Komorowski** ...n i **Janus Edmund**, Sekretarz Związku, kol. **Siadak** Wacław skarbnik Związku, kol. **Lisiewicz** Józef, **członkowie Zarządu Głównego: Jaworski** Ignacy — Warszawa, **Glejzer** Józef — Skarżysko, **Schabowski** Franciszek — Wilno, **Sobczak** Stanisław — Katowice, **Sporny** Maks. — Poznań, **Hernet** Antoni — Bydgoszcz, **Spyt** Stanisław — Kraków, **Kuczkowski** Karol — Lwów i **Kordysz** Paweł — Stanisławów, **przedstawiciel Sekcji Dyspozytorów — Lisowski** Jan — Kraków i Główna Komisja Rewizyjna: kol. kol. **Wierzbicki** Władysaw, **Bartuś** Józef i **Witkowski** Bolesław.

Porządek dzienny obejmował:

1. Sprawy postulatowe,
2. Sprawy organizacyjne.
3. Sprawy dyspozytorów.
4. Sprawy finansowe.
5. Sprawozdanie Głównej Komisji Rewizyjnej.
6. Sprawy przekazane przez Prezydjum do decyzji Zarządu Głównego.

Po zatwierdzeniu odczytanych protokółów Prezes Związku, kol. **Borkowski** zreferował zebranym w ogólnych zarysach nowe rozporządzenia o prawach emerytalnych i pragmatyce służbowej, wskazując na to, iż rozporządzenia te zawierają w sobie szereg poprawek naogół korzystnych, jednakże natury niezasadniczej, a raczej formalnej względnie stylistycznej. Natomiast zmniejszono w wybitny sposób dotychczasowe zdobycze pracowników kolejowych w ich uprawnieniach emerytalnych, a mianowicie: przedłużono okres wyczekiwania na uzyskanie prawa do emerytury z 10 lat, co było w poprzednim rozporządzeniu, na 15 lat. Następnie obniżono wymiar uposażenia emerytalnego przy pełnej wysłudze emerytalnej ze 100% na 92%, w ten sposób, że podstawowy wymiar emerytalny wynosi 40% i wzrasta przez następnych 10 lat o 2,4% rocznie, następnie o 2,8% tak, że po 35 latach wysługi emerytalnej przysługuje pracownikowi 92% emerytury. W wypadku zemerytowania pracownika z powodu choroby nabywa on uprawnienia emerytalne po 5 latach wysługi, a w razie nieszczęśliwego wypadku spowodowanego w czasie pełnienia służby lub w związku z pełnieniem służby, przysługuje pracownikowi emerytura bez względu na czas służby, jednakże w poważnym stopniu mniej, a mianowicie: do lat 10 włącznie 30% i za każdy następny rok wzrasta o 2%. Jest to dalsze pogorszenie dotychczasowego stanu, gdyż w poprzedniem rozporządzeniu pracownicy ci nabywali prawo do 50%-wej emerytury, pomimo to, iż nie mogli się wykazać 15-letnią wysługą. Następnie stwierdza, że bardzo poważnem pogorszeniem jest wysokość opłat ściągana z pracowników na ten cel, gdyż zasadnicza stawka dla pracowników, którym zalicza się do wysługi emerytalnej rok za rok wynosi obecnie 8% miesięcznie, natomiast dla pracowników w służbie parowozowej i konduktorskiej, którym zalicza się do wysługi emerytalnej półtora roku na rok służby opłata na ten cel wynosi 12% w stosunku miesięcznym.

Podwyższenie opłat jest nową obniżką poborów, a tem samem zmniejszeniem budżetów domowych pracowników, przez co spycha się ich do dalszej i głębszej ruiny materjalnej. Emeryci, którzy otrzymali zaopatrzenie emerytalne za czas krótszy aniżeli 15 lat wysługi, prawa emerytalne zatrzymają nadal, jednak będą one przeliczone w następnym roku na zasadach obecnego rozporządzenia.

Następnie Prezes Zw., stwierdza, iż Związek nasz, jak i inne Związki kolejowe, nie miał wpływu na tę sprawę, gdyż utartym zwyczajem, M. K. nie zasięgnęło opinji Związków, lecz załatwiło tak ważne rozporządzenia bez udziału Związków, reprezentujących zainteresowanych pracowników i narzuciło je pracownikom kolejowym. Natomiast sprawa zaliczenia drużynom parowozowym półtora roku za rok do wysługi emerytalnej była przedmiotem troski i starań Prezydjum, gdyż w nowem zarządzeniu prawo to nie było przewidziane. Usiłowania Prezydjum zostały skutkiem pomyślnym uwieńczone, kosztem poważnego obciążenia tych pracowników, pomimo to, iż Związek zajmował co do tej sprawy stanowisko negatywne i zajmować je będzie nadal oraz starać się będzie w przyszłości o to, by opłaty te w odpowiedni sposób zmniejszyć.

Sprawozdanie Prezesa Związku uzupełnia Doradca Prawny, który w szczegółowy sposób analizuje wszystkie artykuły przepisów emerytalnych i pragmatyki służbowej, wyjaśniając wszystkie ich ujemne i dodatnie strony.

W związku z przepisami emerytalnemi wyjaśnia, iż rozporządzeniem tem nie są objęci pracownicy kolejowi nieetatowi w dyrekcjach Gdańskiej, Poznańskiej i Katowickiej, którzy ubezpieczeni są w kolejowej kasie emerytalnej istniejącej w tych dyrekcjach jako pozostałość po zaborcach, oraz stwierdza, że czas służby wojskowej odbytej w czasie wojny oraz służby kolejowej odbytej na terenie działań wojennych lub też w formacjach wojskowych zalicza się do wysługi emerytalnej podwójnie.

Omawiając przepisy o prawach i obowiązkach pracowników kolejowych (pragmatyka służbowa) stwierdza, że w małym stopniu usunięto z poprzedniego rozporządzenia poważne braki, na które Związek swego czasu wskazywał, tak, że w całości rozporządzenie to jest nadal bardzo niekorzystnem dla pracowników. Nowela ta przyczyniła się do poprawy przepisów pod względem prawnym i stylistycznym, nie pozostawiając tych niedomówień, które były w poprzedniem rozporządzeniu.

Następnie stwierdza, że nowela ta dzieli pracowników kolejowych na dwie kategorje, a mianowicie: na pracowników etatowych i nieetatowych, kasując pracowników próbnych, tak, że poza pragmatyką służbową są tylko pracownicy czasowi oraz pracownicy kontraktowi. Do czasu służby zalicza się czas służby w Państwie Polskiem, czas służby w państwie zaborczem oraz służbę, czas ćwiczeń i służbę obowiązkową w wojsku polskiem.

W razie samowolnego opuszczenia lub uchylenia się od służby przez przeciąg 7 dni władza przełożona może rozwiązać z pracownikiem stosunek służbowy z równoczesną utratą wszelkich nabytych praw. Pracownicy nieetatowi, którzy w myśl poprzednich przepisów otrzymali w razie choroby 75% swego uposażenia, na zasadzie uchwalonej noweli, otrzymywać będą całe wynagrodzenie tak, jak etatowi kolejarze. Prócz tego przyznano pracownikom nieetatowym przez czas ćwiczeń wojskowych 50% uposażenia, czego poprzednie rozporządzenie nie przewidywało. Rozszerzono także ilość kar nakładanych przez Komisje Dyscyplinarne z 6 na 8, a mianowicie: 1) na

gana, 2) grzywna do wysokości 10% miesięcznego uposażenia (wynagrodzenia) na przeciąg czasu najwyżej do 1 roku, 3) przeniesienie do innej miejscowości bez zwrotu kosztów przesiedlenia, 4) obniżenie uposażenia (wynagrodzenia) o jedną grupę, 5) przeniesienie do innej miejscowości bez zwrotu kosztów przesiedlenia z obniżeniem uposażenia (wynagrodzenia) o jedną grupę, 6) zwolnienie ze służby ze zmniejszeniem odprawy w granicach od 10 — 25 procent względnie z czasowem zmniejszeniem zaopatrzenia emerytalnego w granicach od 10 do 50%, na przeciąg od roku do lat 5, 7) zwolnienie ze służby ze zmniejszeniem odprawy w granicach od 25 do 50% względnie ze stałem zmniejszeniem zaopatrzenia emerytalnego w granicach od 20 do 50%, 8) wydalenie ze służby.

Obrońcą z wyboru może być pracownik kolejowy 12 razy w ciągu roku, a nie, jak to miało miejsce w poprzednich przepisach, 3 razy w ciągu roku. Skasowano także § 125 poprzednich przepisów w stosunku do etatowych, jednakże nie przynosi to żadnej korzyści pracownikom, gdyż władze kolejowe (Minister Komunikacji) mogą każdej chwili zwolnić pracownika na podstawie § 126, który w noweli tej został nadal utrzymany.

Po omówieniu szeregu innych artykułów omawia art. 41, który postanawia, że w razie gdy Sąd albo władze państwowe lub samorządowe zażądają opinji pracownika jako biegłego, pracownik obowiązany jest zawiadomić o tem bezzwłocznie swe władze przełożone celem złożenia opinji w sprawach, w których zainteresowane jest przedsiębiorstwo P. K. P.

Na tem referat swój kończy, stwierdzając, że szczegółowe omówienie tak przepisów emerytalnych, jak też noweli do pragmatyki służbowej, zamieszczone będzie w najbliższym czasie na łamach „Maszynisty".

Po szczegółowej dyskusji, jaka się nad temi sprawami rozwinęła, uchwalono rezolucję, którą zamieszczamy na końcu niniejszego sprawozdania.

Po załatwieniu powyższego Prezes Związku omawia sprawę awansowania i etatowania drużyn parowozowych, stwierdzając, iż pomimo zastoju w ruchu kolejowym są miejsca wolne z powodu normalnego ubytku starszych pracowników, którzy zostali przeniesieni w stan spoczynku. Jednakże ilości tej trudno w tej chwili ustalić, z tego powodu, że M. K. strzeże zazdrośnie rozdziału wolnych miejsc na poszczególne dyrekcje przed Związkiem i z tego powodu trudno ustalić, ile każda dyrekcja posiada wolnych miejsc do dyspozycji.

Jednakże pomimo małej ilości posunięć do wyższych grup i nadawania etatów pomija się w jaskrawy sposób listy starszeństwa, obdziela się etatami i awansami ludzi młodszych, ze względów prawdopodobne politycznych, mile widzianych przez wyższe czynniki, szkodząc tem samem pracownikom wykwalifikowanym i dużo starszym w służbie. Wobec tego, iż pomijanie listy starszeństwa i faworyzowanie różnych pupilów szerzy się nagminnie — zwraca się do zebranych z apelem o nadesłanie ścisłych danych, dotyczących tej sprawy, celem wystąpienia z odpowiednim protestem do M. K.

Następnie omawia sprawę umieszczenia zdegradowanych w listach starszeństwa i stwierdza, iż starania Prezydjum w M. K. szły w tym kierunku, by zdegradowanych umieszczać na liście starszeństwa w porządku takim, jakim uzyskali poprzednią grupę, a nie, jak to miało dotychczas miejsce, iż stawiano ich na końcu listy starszeństwa, w tej grupie, do której zostali zdegradowani, opierając się na tem, iż zdegradowanie jest równoznaczne z mianowaniem do następnej niższej grupy.

Stanowisko Prezydjum uznane zostało w M. K. za słuszne, jednakże z wydaniem takiego rozporządzenia wstrzymano się do czasu uchwalenia noweli do pragmatyki służbowej. Sprawa ta będzie aktualna przy opracowaniu przepisów wykonawczych do poprawionej pragmatyki służbowej.

Sprawy organizacyjne referuje **Sekretarz Związku**, który stwierdza, iż Związek nie może w tej chwili wykazać się powiększonym ilostanem członków. Stwierdzić należy, iż ilostan w ostatnich kilku miesiącach się zmniejszył. Przyczyną tego stanu rzeczy jest to, iż administracja kolejowa z powodu zastoju i braku zatrudnienia przenosi pracowników masowo w stan spoczynku, prócz tego zwalnia tych, którzy nie nabyli praw do emerytury z § 125 b. pragmatyki służbowej oraz tych, którzy nie wysłużyli pełnej emerytury, a z pewnych względów nie są mile widziani przez administrację zwalnia się z osławionego § 126. Stwierdza, że są to jedyne ubytki w ilostanie członków, gdyż innych wystąpień ze Związku niema. Prócz tego podkreśla, że w ostatnim czasie daje się zauważyć pewną opieszałość członków w regularnem opłacaniu wkładek członkowskich, w niektórych Kołach. Obowiązkiem członka jest regularne opłacanie wkładek, wobec tego apeluje do Prezesów Okręg., by sprawą tą stale się interesowali i dokładali starań, by składki regularnie i na czas do kasy głównej wpływały. W przeciwnym razie Prezydjum zmuszone będzie stosować się ściśle do postanowień Statutu i wstrzymywać wypłatę tym Kolegom, którzy zalegają z opłatą składek, wszelkich świadczeń finansowych oraz odmawiać pomocy prawnej względnie pomocy Związku w sprawach służbowych, przez co członkowie ci mogą być narażeni na bardzo przykre skutki.

Sprawozdanie organizacyjne po szczegółowej dyskusji, w której przemawiali wszyscy obecni, poruszając sprawę agitacji niepowołanych i wrogo do nas usposobionych Związków, które swą warcholską robotą szkodzą wszystkim pracownikom kolejowym przyjęto do wiadomości.

Po załatwieniu powyższego omawia Prezes **sprawy dyspozytorów**, a mianowicie: interwencje Prezydjum w M. K. w sprawie stosowania dla dyspozytorów parowozowni Lwów współczynnika 1, zamiast współczynnika 5/6. Stwierdza, iż sprawa ta nie została dotychczas załatwiona z tego powodu, że wyjaśnienia Dyrekcji udzielone M. K. kolidują z faktami, podanemi przez pracowników, a wniesionemi przez Związek do M. K. Wobec tego po dokładnem przedyskutowaniu tej sprawy postanowiono odbyć konferencję w M. K. przy współudziale kol. kol. Kuczkowskiego, Spyta oraz przedstawiciela Sekcji Dyspozytorów kol. Lisowskiego.

Sprawy finansowe referuje **Skarbnik Związku**, przedstawiając zebranym szczegółowo wpływy Związku za czas od ostatniego posiedzenia Zarządu Głównego do chwili obecnej. Prócz tego podaje do wiadomości sumy świadczeń wypłacanych na mocy uchwał członkom Związku i stwierdza, iż przy dzisiejszym masowym emerytowaniu członków wpływa przeciętnie powyżej 50 podań miesięcznie o wypłatę odpraw emerytalnych. Związek swoje zobowiązania spełnia należycie pomimo nadzwyczajnych wypłat jak kol. Ferencemu 10,000 i przeszło 2000 zł. tytułem od szkodowań dla ofiar protestu.

Poza tem stwierdza, iż jest to czas anormalny, przejściowy i Związek jako instytucja zamożna, dysponująca olbrzymim majątkiem w nieruchomościach i ruchomościach zadanie swoje spełni sumiennie. Dowodem tego są wypłaty dokonane w pierwszem półroczu, które wynoszą około zł. 160 tysięcy na ten cel, nie licząc świadczeń z tytułu zapomóg chorobowych, suspendacyjnych oraz obron prawnych, które wynoszą w I półroczu: zapomogi chorym złotych 17.558, obrony prawne zł. 19.820.75, zapomogi suspendacyjne zł. 1.502 procenty Okręgom i Kołom złotych 35.733.55, koszty związane z wykończeniem domu we Lwowie złotych 4.380.60.

Następnie Prezes Związku, stwierdza, że Prezydjum ZZM opracowało nowe formy świadczeń na rzecz Zarządów Kół i Okręgów, a mianowicie Zarządy Kół otrzymywały do chwili obecnej tytułem procentów od jednej wkładki członkowskiej 42,8 gr. na wydatki związane z administracją Koła Miejscowego. Prezydjum ZZM proponuje zmniejszenie wyżej podanej stawki o 7 gr. a mianowicie: na 35,8 gr. Z tych 7 groszy proponuje podwyższyć kolegom, którzy zajmują się zbieraniem wkładek członkowskich, co pociąga za sobą dużo pracy i stanowi pewną odpowiedzialność gr. 5 od każdej zebranej wkładki członkowskiej, tak, że z chwilą uchwalenia tego wniosku otrzymywaliby zamiast gr. 10 — 15 gr. od jednej wkładki członkowskiej. Natomiast pozostałe gr. 2 proponuje, jako rezerwę na premjowanie tych ko

legów, którzy najlepiej wywiążą się ze zbierania wkładek w ciągu ubiegłego roku. Propozycję Prezydjum uchwalono jednogłośne.

Następnie Prezes stwierdza, że Zarządy Okręgowe otrzymywały z kasy Głównej Z. Z. M. od każdej zainkasowanej składki gr. 21,4 na prowadzenie agend okręgowych i pokrycie wydatków z pracą org. w Okręgach związanych. Wobec tego jednak, że Zarządy Okręgowe nie zbierając składek z wolnej ręki zostały odciążone od szeregu prac, proponuje zmniejszenie tych odsetek z 21,4 gr. na gr. 16,4 t. j. o obniżenie o 5 gr. Suma uzyskana z tego tytułu pozostałaby w Centrali na pokrycie kosztów powstałych z powodu inkasowania składek z wolnej ręki. Po krótkiej dyskusji propozycję Prezydjum uchwalono jednogłośnie.

Po załatwieniu powyższego członek Głównej Komisji Rewizyjnej złożył sprawozdanie z rewizji gospodarki finansowej Prezydjum, stwierdzając, iż Komisja Rewizyjna znalazła gospodarkę w należytym porządku, bez żadnych uchybień.

Na tem posiedzenie Zarządu Głównego zakończono.

REZOLUCJA

Zarząd Główny na Plenarnem Posiedzeniu w dn. 3.VIII 1932 po dokładnem zapoznaniu się z treścią nowych przepisów emerytalnych i z nowelą do pragmat--ki służbowej, wydanych drogą Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8.VII 1932 stwierdza, że:Rozporządzenia te wydane zostały drogą administracyjną oraz bez uzgodnienia ich z przedstawicielami zainteresowanych pracowników. Zarząd Główny podtrzymuje swoje dotychczasowe stanowisko w tej sprawie i oświadcza, że tak ważne dziedziny dla pracowników kolejowych, jak uprawnienia emerytalne i pragmatyka służbowa powinny być wydane drogą uchwały sejmowej i tem samem poddane do oceny publicznej, która mogłaby przynieść realne korzyści dla zainteresowanych, bez szkody dla kolejnictwa. Prócz tego Zarząd Główny oświadcza, że normy prawne dotyczące uprawnień emerytalnych oraz stosunku służbowego pracowników kolejowych winny być uzgodnione przed ich wydaniem z przedstawicielami pracowników t. j. ze Związkami kolejowemi. Pomijanie przedstawicieli pracowników w wydawaniu swej opinji, uważa Zarząd Główny jako dalszy etap całego szeregu niekorzystnych posunięć Rządu w stosunku do zainteresowanych i z powodu tego poczuwa się do obowiązku jaknajenergiczniej przeciwko temu zaprotestować.

Zarząd Główny stwierdza ponadto, że w treści swej przepisy te zawierają szereg niekorzystnych postanowień dla pracowników, a mianowicie: nowe rozporządzenie emerytalne wprowadza poważną obniżkę emerytur, gdyż zmniejsza podstawowy wymiar emerytury dla młodych pracowników, którzy mają do 10 lat wysługi, z dotychczasowych 40 proc. wzgl. 50 proc. na 30 proc. oraz zmniejsza wymiar emerytury dla pracowników wysłużonych t. j. tych, którzy przesłużyli 35 lat w kolejnictwie ze 100 proc. na 92 proc. Prócz tego podwyższa się czasokres do najniższej wysługi emerytalnej dla etatowych z 10 na 15 lat. Ponadto Zarząd Główny konstatuje, że pomimo obniżek wymiaru emerytury podwyższono w poważny sposób opłaty na ten cel, a mianowicie o 3 proc. w stosunku miesięcznym, co stanowi dalszy krok w obniżkach uposażeń pracowników.

W związku z nowelą do przepisów pragmatycznych Zarząd Główny konstatuje, iż poza nieznacznemi korzyściami, a przedewszystkiem formalnemi poprawkami, nie uchylono szeregu krzywdzących pracowników paragrafów, przeciwko którym Związek niejednokrotnie występował na terenie M. K., jak i w organie zawodowym „Maszynista".

Reasumując powyższe Zarząd Główny postanawia, nie ustawać w pracy celem wywalczenia takich praw dla pracowników, które odpowiadałyby ich obowiązkom i sumiennej pracy wykonywanej dla dobra kolejnictwa. Zarząd Główny wzywa wszystkich masz. i pom. do skupienia się w szeregach Z. Z. M. i zwalczania wrogich nam ugrupowań w rodzaju nowo-tworzących się związeczków, które aprobują zgóry wydawane rozporządzenia Rządu i przez to ponoszą dużą część winy za dzisiejsze nędzne położenie kolejarzy.

SPRAWY SŁUŻBOWE

Poniżej podajemy tekst Rozporządzenia Rady Min. o zaopatrzeniu emer. prac. przeds. P. K. P. Ze względu na ograniczoną ilość miejsca zamieszczamy część przepisów, dalszy ciąg wraz z dokładnem omówieniem zamieścimy w następnym numerze „Maszynisty".

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 8 lipca 1932 r.

o zaopatrzeniu emerytalnem pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" i o zaopatrzeniu po zostałych po tych pracownikach wdów i sierot, oraz o odszkodowaniu za nieszczęśliwe wypadki.

Na podsawie art. 25 i 26 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr. 89, poz. 705), w brzmieniu zmienionem art. 11 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o zmianie niektórych przepisów, dotyczących zaopatrzenia emerytalnego funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 239) zarządza co następuje:

Rozdział I.

Postanowienia ogólne.

§ 1. Pracownicy przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe", jako też pozostałe po nich wdowy i sieroty mają prawo do zaopatrzeń według zasad określonych niniejszem rozporządzeniem pod warunkiem, że są obywatelami Rzeczypospolitej Polskiej, lub Wolnego Miasta Gdańska.

Rozporządzenie niniejsze nie obejmuje pracowników, zatrudnionych na podstatwie umowy o pracę, a ponadto tych pracowników zatrudnionych na obszarach województw: poznańskiego, pomorskiego i śląskiego, oraz na obszarze Wolnego Miasta Gdańska, którzy na podstawie przepisów, tamże obowiązujących, podlegają ustawowemu obowiązkowi ubezpieczenia na starość, na wypadek niezdolności do zarobkowania i śmierci.

Opłata.

§ 2. Pracownicy miesięcznie płatni, nieobjęci ust. 2, wnoszą miesięczną opłatę w wysokości 8 proc. sumy uposażenia łącznie z dodatkami, wypłacanemi na obszarze Rzeczypospolitej wszystkim miesięcznie płatnym pracownikom przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" w wymiarze dla samotnych.

Opłata miesięczna płatnych miesięcznie pracowników parowozowych, **zajętych stale na parowozie,** oraz miesięcznie płatnych pracowników w służbie konduktorskiej, zajętych stale przy obsłudze pociągów, wynosi 12 proc. sumy uposażenia łącznie z dodatkami, wypłacanemi na obszarze Rzeczypospolitej wszystkim miesięcznie płatnym pracownikom przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" w wymiarze dla samotnych (§ 13 ust. 3).

Pracownicy dziennie płatni ust. 4, wnoszą miesięczną opłatę w wysokości 8 proc. sumy ostatniej płacy dziennej, pomnożonej przez obowiązkową miesięczną ilość dni roboczych łącznie z dodatkami, wypłacanemi na obszarze Rzeczypospolitej wszystkim dziennie płatnym pracownikom przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" w wymiarze dla samotnych.

Opłata miesięczna dziennie płatnych pracowników parowozowych, zajętych stale na parowozie, oraz dziennie płatnych pracowników w służbie konduktorskiej, zajętych stale przy obsłudze pociągów, wynosi 12 proc. sumy ostatniej płacy dziennej pomnożonej przez obowiązkową miesięczną ilość dni roboczych łącznie z dodatkami, wypłacanemi na obszarze Rzeczypospolitej wszystkim dziennie płatnym pracownikom przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" w wymiarze dla samotnych (§ 13 ust. 4).

Jako pracowników stale zajętych na parowozie, względnie stale zajętych przy obsłudze pociągów (ust. 2 i 4) uważa się tych wszystkich pra-

cowników parowozowych względnie w służbie konduktorskiej, których **na stałe przydzielono do tej służby i to tak długo, dopóki przydzielenie to nie zostanie cofnięte.**

Pracownicy, zatrudnieni na obszarze Wolnego Miasta Gdańska, objęci niniejszem rozporządzeniem, wnoszą miesięczną opłatę określoną w powyższych ustępach w takiej wysokości, w jakiej wnoszą pracownicy tych samych grup i szczebli uposażenia zatrudnieni w m. st. Warszawie.

W razie zwiększenia się sumy podstawy wymiaru opłaty miesięcznej wskutek osiągnięcia przez pracownika wyższej grupy lub szczebla uposażenia, pracownik wnosi w dwunastu ratach miesięcznych, niezależnie od opłaty ustalonej w powyższych ustępach, dodatkową opłatę w wysokości sześciokrotnej (ust. 1 i 3), względnie dziesięciokrotnej (ust. 2 i 4) różnicy między poprzednią a zwiększoną sumą podstawy wymiaru opłaty miesięcznej.

Wysługa emerytalna.

§ 3. Okresy służby państwowej lub samorządu terytorjalnego, okresy państwowej służby kolejowej, jako też kolejowej służby prywatnej tak w Państwie Polskiem jak i w jednem z byłych państw zaborczych, **obowiązkowo** opłacone opłatą, składkami emerytalnemi, zabezpieczeniowemi lub ubezpieczeniowemi oraz okresy ubezpieczenia w Państwie Polskiem na podstawie przepisów o powszechnem ubezpieczeniu społecznem, zalicza się do wysługi emerytalnej bez opłaty, jeżeli pracownik składek tych nie podjął, za te okresy nie otrzymuje emerytury lub renty, ani też nie otrzymał odprawy (§ 46). Wskutek zaliczenia okresów służby kolejowej, odbytej w jednem z byłych państw zaborczych, obowiązkowo opłaconych opłatą, składkami emerytalnemi lub zabezpieczeniowemi, pracownik traci wszelkie prawa, przysługujące mu z tytułu uiszczenia rzeczonych opłat lub składek; opłaty te i składki przypadają przedsiębiorstwu „Polskie Koleje Państwowe". Okresy opłacone składkami ubezpieczeniowemi na podstawie przepisów o powszechnem ubezpieczeniu społecznem, oraz okresy opłacone składkami lub opłatą wzamian za zapewnienie pracownikowi praw emerytalnych przez pracodawcę, zalicza się do wysługi emerytalnej, jeśli składki te lub opłaty podlegają w myśl obowiązujących przepisów przekazywaniu na rzecz przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" przez daną instytucję ubezpieczeniową, względnie przez danego pracodawcę.

Jeżeli pracownik podjął wpłacone składki, lub za dane okresy otrzymuje emeryturę (rentę), lub otrzymał odprawę, albo też jeśli wpłacone przez pracownika opłaty przekazano instytucji ubezpieczeniowej lub pracodawcy (§ 11 ust. 4), zalicza się okresy te według zasad ust. 4, 9, 10, względnie 11.

Okresy służby w Wojsku Polskiem a mianowicie: służby obowiązkowej, na ćwiczeniach, oraz w czasie mobilizacji lub częściowego uzupełnienia wojsk do stopy wojennej, zalicza się do wysługi emerytalnej bez opłaty. Okresy służby odbytej przed powstaniem Państwa Polskiego w formacjach lub organizacjach wojskowych, uznanych przez Państwo Polskie jako polskie, względnie zaliczalne do polskiej służby wojskowej — uważa się jako okresy wojskowej służby polskiej.

Okresy służby państwowej lub samorządu terytorjalnego, oraz okresy państwowej służby kolejowej, jako też kolejowej służby prywatnej, tak w Państwie Polskiem jak i w jednem z byłych państw zaborczych, **nieopłacone obowiązkową opłatą,** składkami emerytalnemi, zabezpieczeniowemi lub ubezpieczeniowemi, zalicza się na żądanie uprawnionego do wysługi emerytalnej **opłatnie.** Należność za to zaliczenie wynosi sumę opłat, określonych w § 2 ust. 1, względnie 3, obliczonych od sumy podstawy wymiaru opłaty w miesiącu zgłoszenia odnośnego żądania za cały okres podlegający zaliczeniu, wraz z odsetkami składanemi. Odsetki te oblicza się w stosunku miesięcznym według miesięcznej stopy 0,5% za okres podlegający zaliczeniu, w stosunku zaś rocznym według rocznej stopy 6% za resztę okresu wysługi emerytalnej, osiągniętej na podstawie tego zaliczenia w dniu formalnego dokonania zaliczenia. Jeśli okres podlegający zaliczeniu leży między poszczególnemi okresami zaliczonemi już do wysługi emerytalnej, odsetki w stosunku rocznym oblicza się od pierwszego dnia następującego po ostatnim dniu okresu, podlegającego zaliczeniu. Przy obliczaniu procentów składanych w stosunku miesięcznym nie uwzględnia się ułamków miesiąca, zaś przy obliczaniu procentów składanych w stosunku rocznym ułamków roku (§ 48).

Okres studjów na jednym z wydziałów **uniwersytetów,** lub w równorzędnym zakładzie naukowym, zalicza się na żądanie uprawnionego do wysługi emerytalnej opłatnie, lecz tylko w przypadkach całkowitego zakończenia studjów przepisanemi egzaminami, jednak w ilości nie większej jak 4 lata. Należność za to zaliczenie oblicza się według przepisu ust. 4.

Wdowa i sieroty po pracowniku lub emerycie, który nie uiścił w całości należności za zaliczenie okresu służby, pracy lub studjów, korzystają z zaliczenia okresu odpowiadającego części należności uiszczonej z tytułu tego zaliczenia, pragnąc zaś korzystać z zaliczenia pełnego okresu, muszą uiścić zaległą część tej należności.

Emeryt, wdowa, oraz sieroty korzystają z zaliczenia dopiero od pierwszego dnia miesiąca następującego po całkowitem wpłaceniu należności za to zaliczenie.

Pracownikowi, który przed zupełnem wpłaceniem należności za zaliczenie, zrzeknie się tego zaliczenia, zwraca się całą wpłaconą sumę. Po rozwiązaniu stosunku służbowego zwraca się tę sumę uprawnionemu (uprawnionym), jeśli nie nabył (nie nabyli) prawa do zaopatrzenia na podstawie niniejszego rozporządzenia.

W razie przyjęcia na służbę emeryta uprawnionego do pobierania zaopatrzenia emerytalnego z funduszów przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" i objęcia go na podstawie § 1 niniejszem rozporządzeniem, zalicza się bezpłatnie do jego wysługi emeryttalnej cały okres, który stanowił podstawę wymiaru zaopatrzenia (§ 16 p. 6).

W razie przyjęcia na służbę i objęcia na podstawie § 1 niniejszem rozporządzeniem byłego pracownika kolejowego, byłego funkcjonarjusza państwowego, lub byłego zawodowego wojskowego, z którymi rozwiązano swego czasu sttosunek służbowy, lub których swego czasu przeniesiono w stan spoczynku i którym z tego powodu wypłacono odprawę na podstawie § 18 niniejszego rozporządzenia, albo na podstawie innych przepisów emerytalnych, zalicza się do ich wysługi emerytalnej cały okres poprzedniej wysługi emerytalnej po uprzednim zwrocie sumy otrzymanej tytułem odprawy.

W razie przyjęcia na służbę i objęcia na podstawie § 1 niniejszem rozporządzeniem byłego pracownika kolejowego, byłego funkcjonarjusza państwowego, lub byłego zawodowego wojskowego, których opłaty emerytalne i wypłacone należności za zaliczenie przekazano na podstawie § 11 ust. 4 niniejszego rozporządzenia, albo na podstawie innych przepisów, właściwej instytucji powszechnego ubezpieczenia społecznego lub pracodawcy, zalicza się do ich wysługi emerytalnej okresy, za które swego czasu wniesiono opłatę lub należność za zaliczenie, jeśli obowiązujące przepisy przewidują przekazanie przedsiębiorstwu „Polskie Koleje Państtwowe" sumy przekazanej poprzednio instytucji powszechnego ubezpieczenia społecznego, względnie pracodawcy.

Do wysługi emerytalnej nie zalicza się okresu urlopu bez uposażenia; **wyjątek stanowią urlopy uzyskane za okres piastowania mandatu poselskiego, senatorskiego, lub w samorządzie terytorjalnym, albo też na okres sprawowania czynności w związkach zawodowych lub w spółdzielniach,** jeżeli pracownik uiszczał w czasie tych urlopów opłaty miesięczne określone w § 2 lub, jeżeli po ukończeniu urlopu uiści je w terminie trzymiesięcznym, licząc od dnia objęcia służby.

Jeden i ten sam okres czasu może być zaliczony do wysługi emerytalnej tylko raz jeden. W razie, jeśliby pracownikowi (wdowie) służyło na podstawie niniejszego rozporządzenia z dwu lub więcej tytułów prawo do zaliczenia jednego i tego samego czasokresu, zaliczenie następuje z tego tytułu, jaki wskaże uprawniony.

ne opłatnie, oraz okresów ubezpieczenia na podstawie przepisów o ubezpieczeniu społecznem, dopóki należność za to zaliczenie nie zostanie całkowicie wpłacona (§ 3 ust. 1, 4, 5, 10, 11 i 12).

Prawo wyboru zaopatrzeń.

§ 5. Z funduszów państwowych można pobierać tylko jedno **zaopatrzenie**. W razie gdyby pracownikowi, względnie pozostałej po nim rodzinie, służyło prawo do dwu lub więcej zaopatrzeń, wypłacanych z funduszów państwowych — uprawniony ma prawo wyboru.

Powyższe prawo wyboru zaopatrzeń realizuje uprawniony w formie zrzeczenia się prawa do jednego z nich.

Wyjątek stanowią odszkodowania, przyznane na podstawie niniejszego rozporządzenia (§ 42, 43 i 44), oraz zaopatrzenia przyznane na podstawie ustawy z dnia 23 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 212), których pobieranie nie wyklucza możności równoczesnego pobierania zaopatrzenia na podstawie niniejszego rozporządzenia.

Właściwość urzędu.

§ 6. Czynności urzędowe wynikające ze stosowania niniejszego rozporządzenia, z wyjątkiem czynności zastrzeżonych Ministrowi Komunikacji i Ministrowi Skarbu, wykonywują urzędy upoważnione do tego przez Ministra Komunikacji.

Wypłata zaopatrzeń.

§ 7. Zaopatrzenia, należne na podstawie niniejszego rozporządzenia, wypłaca przedsiębiorstwo „Polskie Koleje Państwowe" każdego miesiąca zgóry.

Zmiany wysokości przyznanych zaopatrzeń.

§ 8. Ogólne zmiany uposażenia miesięcznie względnie dziennie płatnych pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe", lub wysokości dodatków podlegających opłacie (§ 2), przyznanie miesięcznie względnie dziennie płatnym pracownikom tego przedsiębiorstwa nowych dodatków podlegających opłacie, lub wstrzymanie wypłaty rzeczonych dodatków dotychczasowych, będzie stosowane do odnośnych zaopatrzeń, wypłacanych na podstawie niniejszego rozporządzenia.

Natomiast wszelkie zmiany wysokości uposażenia lub dodatków, podlegających opłacie, spowodowane tylko stosunkami lokalnemi, albo też dotyczące tylko pracowników poszczególnych gałęzi służbowych, nie mają wpływu na wysokość zaopatrzeń, do których powstało prawo przed terminem wprowadzenia tych zmian.

Zapowiedzenia i zajęcia.

§ 9. Świadczenia, wypłacane na podstawie niniejszego rozporządzenia, nie ulegają zapowiedzeniu ani zajęciu, z wyjątkiem zapowiedzenia i zajęcia sądowego z tytułu alimentów, oraz zajęcia administracyjnego z tytułu należności Skarbu Państwa, lub przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe", obciążających uprawnionego.

Wysokość zapowiedzeń i zajęć z tytułu należności Skarbu Państwa lub przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe", wynosi najwyżej 1/5 zaopatrzeń a 2/5 odprawy.

Sumy należne tytułem pośmiertnego lub zwrotu kosztów pogrzebu (§ 41), tytułem zwrotu kosztów przesiedlenia (§ 40), jak również tytułem odszkodowania za nieszczęśliwe wypadki (§ 42, 43, 44, 45 i 50), nie ulegają żadnemu zapowiedzeniu ani zajęciu.

Odwołanie.

§ 10. Przeciw orzeczeniom i zarządzeniom, wydanym w sprawach unormowanych niniejszem rozporządzeniem, służy prawo odwołania w terminie **czternastodniowym**, w normalnym toku instancji.

Bieg terminu rozpoczyna się z dniem następującym po dniu doręczenia orzeczenia.

Jeśli koniec terminu przypada na niedzielę lub święto ustawowe, termin upływa następnego dnia powszedniego. Termin uważa się za dotrzymany, jeśli przed jego upływem odwołanie wysłano pocztą.

Rozdział II.

1. Zaopatrzenia emerytalne.

Prawo do zaopatrzenia emerytalnego

§ 11. Prawo do zaopatrzenia emerytalnego nabywa pracownik przez rozwiązanie stosunku służbowego, jeśli osiągnął co najmniej **15 lat wysługi emerytalnej**. Pracownik nie nabywa tego prawa, jeśli stosunek służbowy **rozwiązano przez wydalenie lub przez dobrowolne wystąpienie ze służby, tudzież w przypadkach rozwiązania stosunku służbowego wskutek samowolnej nieobecności na służbie.**

Przed osiągnięciem 15 lat wysługi emerytalnej nabywa pracownik prawo do zaopatrzenia emerytalnego przez rozwiązanie stosunku służbowego, spowodowane **fizyczną lub umysłową niezdolnością do pełnienia obowiązków służbowych, jeśli osiągnął co najmniej 5 lat wysługi emerytalnej.**

Przed osiągnięciem 5 lat wysługi emerytalnej nabywa pracownik prawo do zaopatrzenia emerytalnego przez rozwiązanie stosunku służbowego, spowodowane fizyczną lub umysłową niezdolnością do pełnienia obowiązków służbowych, powstałą skutkiem **nieszczęśliwego wypadku z powodu służby.** W tym przypadku pracownik nie nabywa prawa do zaopatrzenia emerytalnego, jeśli nieszczęśliwy wypadek, który uczynił go niezdolnym do pełnienia obowiązków służbowych, spowodował rozmyślnie lub wskutek popełnienia czynu karalnego, stwierdzonego w drodze sądowo - karnej.

W razie, jeśli pracownik, z którym rozwiązano stosunek służbowy, nie nabył prawa do zaopatrzenia emerytalnego,ani prawa tego przy rozwiązaniu stosunku służbowego nie utracił, przekaże na jego żądanie przedsiębiorstwo „Polskie Koleje Państwowe" właściwej instytucji ubezpieczeniowej, względnie właściwemu pracodawcy sumę opłat uiszczonych przez pracownika na podstawie § 2, oraz sumy uzyskane na podstawie § 3, jeśli pracownik ten podejmie w granicach Rzeczypospolitej pracę, uzasadniającą ustawowy obowiązek ubezpieczenia (zaopatrzenia go) na przypadek niezdolności do pracy, na starość i na wypadek śmierci. Przedsiębiorstwo „Polskie Koleje Państwowe" zwolnione jest od obowiązku wpłacenia powyższych sum instytucji ubezpieczeniowej, względnie pracodawcy, jeśli pracownikowi wypłaciło odprawę na podstawie § 18.

Były emeryt, który na podstawie § 16 p. 3 lub 4 utracił prawo do zaopatrzenia emerytalnego, odzyskuje to prawo w razie darowania mu skutków skazania, względnie dyscyplinarnego ukarania (§ 14 ust. 2).

Podstawa wymiaru zaopatrzenia emerytalnego.

§ 12. Dla ustalenia podstawy wymiaru zaopatrzenia emerytalnego przyjmuje się sumę, od której uprawniony ostatnio wniósł opłatę określoną w § 2 ust. 1, 2, 3, 4, względnie 6, oraz ustalony okres wysługi emerytalnej.

Wymiar zaopatrzenia emerytalnego.

§ 13. Za okres **15 lat** wysługi emerytalnej zaopatrzenie emerytalne wynosi **40 proc.** sumy przyjętej na podstawie § 12 dla ustalenia podstawy wymiaru. Za każdy następny rok po latach 25 o 2,8 proc. sumy przyjętej dla ustalenia podstawy wymiaru tak, że po osiągnięciu 35 lat lub więcej wysługi emerytalnej wynosi 92 proc. tej sumy(pełne zaopatrzenie emerytalne).

W przypadku nabycia prawa do zaopatrzenia emerytalnego przed osiągnięciem 15 lat wysługi emerytalnej (§ 11 ust. 2 i 3) zaopatrzenie wynosi za okres wysługi do 10 lat włącznie **30 proc.** sumy przyjętej dla ustalenia podstawy wymiaru (§ 12), za każdy następny rok wysługi do 15 lat włącznie wzrasta zaopatrzenie o **2 proc.** tej sumy.

Ułamki roku wynoszące więcej niż 6 miesięcy, liczy się przy wymiarze zaoparzenia jako pełny rok, wynoszących zaś 6 miesięcy lub mniej nie uwzględnia się.

Każdy pełny rok opłacony 12 proc. opłatą (§ 2 ust. 2 i 4) liczy się przy wymiarze zaopatrzenia jako 18 miesięcy. Ułamki roku liczy się pojedyńczo.

Okres wojskowej służby polskiej od dnia rozpoczęcia działań wojennych do dnia podpisania traktatu pokoju liczy się przy wymiarze zaopatrzenia **podwójnie.** Również podwójnie liczy się przy wymiarze zaopatrzenia okres kolejowej służby polskiej, oraz innej polskiej służby cywilno - państwowej, odbytej na terenie **operacyjnym, podporządkowanym dowództwu armji,** w czasie od dnia rozpoczęcia działań wojen-

Zaświadczenie o wysłudze emerytalnej.

§ 4. Przedsiębiorstwo „Polskie Koleje Państwowe" obowiązane jest wydać każdemu pracownikowi zaświadczenie, stwierdzające jaki czas liczy się do jego wysługi emerytalnej.

W zaświadczeniu nie uwzględnia się okresów, które mają być zaliczonych do dnia podpisania traktatu pokoju.

Wysokość zaopatrzenia emerytalnego, do którego powstało prawo przez rozwiązanie stosunku służbowego na podstawie orzeczenia dyscyplinarnego, jak również wysokość zaopatrzenia emeryta, ukaranego prawomocnie orzeczeniem dyscyplinarnem, opiewającem na zmniejszenie zaopatrzenia, wynosi sumę ustaloną na podstawie powyższych przepisów niniejszego paragrafu, względnie część tej sumy stosownie do brzmienia orzeczenia, dyscyplinarnego.

Prócz zaopatrzenia emerytalnego służy emerytom prawo do pobierania **dodatku ekonomicznego na żonę analogicznie i tak długo, jak pracownikom przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe"** pozostającym na służbie. Emeryt nie ma prawa do pobierania tego dodatku, jeśli związek małżeński zawarł po rozwiązaniu stosunku służbowego.

W przypadku, gdy emeryt rości sobie prawo do zaopatrzenia emerytalnego w wyższym wymiarze aniżeli wynika, to z danych zawartych w jego aktach osobowych, **ma udowodnić swe roszczenia dokumentami**. Wyższe zaopatrzenie otrzymuje emeryt od dnia pierwszego następującego miesiąca po **udowodnieniu tego roszczenia.**

Termin początkowy korzystania z prawa do zaopatrzenia emerytalnego.

§ 14. Prawo pobierania zaopatrzenia emerytalnego nabywa uprawniony od dnia następującego po dniu wstrzymania wypłaty uposażenia służbowego.

W przypadkach określonych w § 11 ust. ostatni prawo to uprawniony odzyskuje od pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu darowania skutków skazania, względnie dyscyplinarnego ukarania.

Poddawanie emerytów oględzinom lekarskim oraz powołanie ich na służbę.

§ 15. Przedsiębiorstwo „Polskie Koleje Państwowe" może poddawać oględzinom lekarskim emeryta, który nabył prawo do zaopatrzenia emerytalnego przez rozwiązanie stosunku służbowego spowodowane fizyczną lub umysłową niezdolnością do pełnienia obowiązków służbowych, a który nie ukończył jeszcze 55 lat życia. W razie stwierdzenia, że emeryt odzyskał zdolność do pełnienia obowiązków służbowych przedsiębiorstwo „Polskie Koleje Państwowe" ma prawo powołać go na służbę, jednak z uposażeniem nie niższem od tego uposażenia, które przyjęte było dla ustalenia podstawy wymiaru zaopatrzenia emerytalnego (§ 16 p. 5, § 17 ust. ostatni).

Emeryt, który nabył prawo do zaopatrzenia emerytalnego przez rozwiązanie stosunku służbowego, nie spowodowane fizyczną lub umysłową niezdolnością do pełnienia obowiązków służbowych, a który nie ukończył jeszcze 55 lat życia, może być każdej chwili powołany na służbę kolejową, jednak z uposażeniem nie niższem od tego uposażenia, które przyjęte było dla ustalenia podstawy wymiaru zaopatrzenia emerytalnego (§ 16 p. 5).

Wygaśnięcie prawa do zaopatrzenia emerytalnego.

§ 16. Prawo do zaopatrzenia emerytalnego gaśnie:

1) w razie śmierci emeryta,

2) jeśli emeryt utraci obywatelstwo polskie, lub obywatelstwo W. Miasta Gdańska,

3) gdy emeryt zostanie wyrokiem sądowym prawomocnie skazany **na karę dodatkową utraty praw publicznych.** W razie zawieszenia w wyroku sądowym wykonania kary gaśnie prawo do zaopatrzenia tylko wówczas, jeśli zostało następnie zarządzone wykonanie zawieszonej kary; w tych przypadkach gaśnie to prawo od pierwszego dnia miesiąca następującego po zarządzeniu wykonania zawieszonej kary (§ 11 ust. ostatni, § 22, § 31),

4) gdy emeryt zostanie orzeczeniem dyscyplinarnem prawomocnie ukarany, a orzeczenie opiewa na utratę prawa do pobierania zaopatrzenia emerytalnego,

5) jeśli emeryt powołany na służbę (§ 15) nie uczyni zadość wezwaniu w terminie trzydziestodniowym, licząc od dnia otrzymania wezwania,

6) w razie przyjęcia emeryta na służbę kolejową i objęcia go na podstawie § 1 niniejszem rozporządzeniem, lub w razie przyjęcia go na inną stałą służbę państwową (§ 3 ust. 9),

7) w razie zrzeczenia się na podstawie § 5.

Wstrzymanie wypłaty zaopatrzenia emerytalnego.

§ 17. Wypłatę zaopatrzenia emerytalnego wstrzymuje się:

1) na okres przebywania ponad 6 miesięcy poza granicami Rzeczypospolitej i Wolnego Miasta Gdańska z wyjątkiem, jeśli Minister Skarbu udzieli zezwolenia na pobieranie tego zaopatrzenia,

2) na okres przebywania w zakładzie dla umysłowo chorych, jeśli połączone z tem koszta ponosi przedsiębiorstwo „Polskie Koleje Państwowe" (§ 20, 29, 38),

3) na okres pobierania uposażenia (płacy okresowej) z funduszów państwowych na podstawie umowy o pracę lub jakiegokolwiek uposażenia (płacy okresowej) z funduszów samorządu terytorjalnego, gospodarczego lub z funduszów instytucji powszechnego ubezpieczenia społecznego. W danym przypadku wstrzymuje się wypłatę tylko takiej części zaopatrzenia emerytalnego, która łącznie z pozostałą częścią tego zaopatrzenia i z pobieranem uposażeniem (płacą okresową) przekraczałaby **150% sumy przyjętej** dla ustalenia podstawy wymiaru danego zaopatrzenia emerytalnego. Jednak zaopatrzenie emerytalne nie może być zmniejszone poniżej sumy 300 złotych miesięcznie.

Po ustaleniu przyczyny wstrzymania wypłaty zaopatrzenia emerytalnego lub jego części wznawia się wypłatę zaopatrzenia, względnie wstrzymanej jego części od pierwszego dnia miesiąca następującego po zgłoszeniu się o nie.

Nadto można czasowo wstrzymać wypłatę zaopatrzenia emerytalnego emerytowi, który w przypadku przewidzianym w § 15 ust. 1 uchyla się od oględzin lekarskich. Wypłatę wstrzymanego czasowo zaopatrzenia emerytalnego wznawia się dopiero wówczas, gdy emeryt podda się tym oględzinom. W razie wznowienia wypłaty zaopatrzenia wypłaca się je za cały okres przerwy od dnia następującego po dniu czasowego wstrzymania tego zaopatrzenia, jeśli emeryt usprawiedliwi zwłokę w poddaniu się oględzinom lekarskim, w przeciwnym razie wypłaca się je od pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu dokonania oględzin lekarskich.

(Dok. nastąpi)

ŻYCIE ZWIĄZKOWE

WYSTĄPIENIA I INTERWENCJE PREZYDJUM.

16.VI.1932 r. — w M. K. w sprawie zdegradowanych kol. **Borkowski.**

21.VI.1932 r. — w M. K. w sprawie zwolnionych za protest w dniu 16.III. b. r. — **kol. Borkowski.**

22.VI.1932 — w D. O. K. P. w Warszawie w sprawie Truszkowskiego i Kostrzewskiego — kol. **Borkowski.**

24.VI.1932 r. — w M. K. w sprawie zwolnionych za protest w dn. 16.III. br. oraz w sprawie dyspozytorów ze Lwowa i w sprawie zdegradowanych — kol. **Borkowski.**

25.VI.1932 r. — u p. Naczelnika Oddziału I w Piotrkowie w sprawach dodatkowej opłaty komornego za czas ubiegły, listy starszeństwa kandydatów, przekazanych do innych wydziałów, gatunku wydawanego na parowozy węgla i podmiany dla dyspozytorów — kol. kol. **Borkowski, Będkowski, Buza i Jabłonowski.**

27.VI.1932 r. — w D. O. K. P. Warszawa w sprawie ślusarzy — kandydatów z par. Piotrków o przeniesienia do Warszawy — kol. **Borkowski.**

1.VII.1932 r. — w M. K. w sprawie dyspozytorów parowozowni Lwów i czyszczenia palenisk w Rawie - Ruskiej — kol. **Komorowski.**

5.VII.1932 r. — w D. O. K. P. w Warszawie w sprawie Truszkowskiego i Kostrzewskiego — kol. **Borkowski.**

6.VII.1932 r. — u p. Naczelnika parowozowni Rzeszów w sprawach 8-mio godzinnego dnia pracy, zatrudniania ślusarzy kandydatów, turnusów, czasu na przyjęcie i zdanie parowozu, zdejmowania maszynistów II kl. za palaczy i wypoczynków po służbie — kol. kol. **Borkowski i Spyt.**

7.VII.1932 r. — w M. K. w sprawie przepałów w Dyr. Radomskiej oraz w sprawie dyspozytorów w Dyr. Lwów — kol. **Borkowski.**

12.VII.1932 r. — w M. K. w sprawie Zaborowskiego, dysp. parowoz. Lwów, Nowaka ze Skarżyska, Rutkowskiego, Łabadziewicza — kol. kol. **Borkowski i Komorowski.**

14.VII.1932 r. — w D. O. K. P. Radom w sprawie przepałów, etatów i awansów, odszkodowań dla przeniesionych z powodu kasowania parowozowni, podmian dla dyspozytorów listy starszeństwa oraz innych drobnych postulatów — kol. kol. **Borkowski, Glejzer i Witkowski.**

18.VII.1932 r. — w D. O. K. P. w Warszawie w sprawie etatów i awansów — kol. kol. — **Borkowski, Lisiewicz i Jaworski.**

19.VII.1932 r. — w M. K. w sprawie Chałubińskiego dyspozytora par. Skarżysko — kol. **Borkowski.**

20.VII.1932 r. — w M. K. w sprawie dyspozytorów parow. Lwów — kol. **Borkowski.**

PRACE ORGANIZACYJNE PREZYDJUM.

25.VI.1932 r. — Zebranie Koła Piotrków — kol. Borkowski.

28.VI.1932 r. — Zebranie Koła Pruszcz - Bagienica — kol. Komorowski.

6.VII.1932 r. Zebranie Koła Rzeszów — kol. Borkowski.

10.VII.1932 r. Zebranie Koła Sambor — kol. Lisiewicz.

13.VII.1932 r. — Zebranie Koła Siedlce — kol. Borkowski.

14.VII.1932 r. — Zebranie Koła Tarnowskie - Góry — kol. kol. Komorowski i Lisiewicz.

WYPŁATY Z KASY GŁÓWNEJ Z. Z. M.

W MIESIĄCU LIPCU 1932 R.

ODPRAWY EMERYTALNE

Okręg Warszawski: Warszawa - Główna: Olżewski St. zł. 700, W-wa Wschodnia: Stalkowski zł. 250, Piotrków: Grzębo J. zł. 984, Cyprysiak W. zł. 50, Gerych E. zł. 66, Sosnowiec: Bójko M. zł. 1.000, Częstochowa: Patek J. zł. 200, Woźniakowski zł. 10 Kutno: Pniewski J. zł. 184, Maczki: Urasiński Fr. zł. 25, Aleksandrów: Skonieczny A. zł. 520.80, Siedlce: Czechowicz zł. 200

Okręg Radomski. Kielce: Biskupski zł. 740, Gołębiowski zł. 500, Lublin: Borkowski C. zł. 100, Lelakowski zł. 110, Skarżysko: Gadomski T. zł. 990, Sławiński St. zł. 990, Kowel: Nowak A. zł. 280, Gruszczyński J. zł. 150, Kabaciński W. zł. 10, Zdołbunów: Rychter L. zł. 878, Malinowski A. zł. 978, Nikiel J. zł. 990.

Okręg Wileński. Brześć n Bug.: Wrotnowski P. zł. 804, Seredyński K. zł. 150.

Okręg Poznański. Zbąszyń: Zwoliński V. zł. 966.

Okręg Katowicki. Katowice: Feluks W. zł. 30, Rybnik: Pudełko W. zł. 300, Pierchała P. zł. 40, Tarnowskie Góry: Damas W. zł. 100, Kamiński L. zł. 972. Chebzie: Kaczmarczyk W. zł. 300.

Okręg Krakowski. Kraków-Płaszów: Kowalewski K. zł. 200.

Okręg Lwowski. Lwów: Ochota J. zł. 200, Neżnyk B. zł. 135, Poczyniok J. zł. 690 Hawrysz G. zł. 990, Ley E. zł. 990, Sambor: Müller Z. zł. 1.000, Tarnopol: Sambor I. zł. 826,80, Preniow K. zł. 984, Rozwadów: Tybura J. zł. 500, Kałuża J. zł. 120.

Okręg Stanisławowski. Czortków: Łukowicz zł. 984.

ZAPOMOGI CHOROBOWE

Okręg Warszawski. Warszawa-Główna Kalisiewicz zł. 40, Warszawa-Wschodnia: Wysocki P. zł. 84, Warszawa-Praga: Dębowski A. zł. 98, Piotrków: Mazurkiewicz zł. 48, Sosnowiec: Zommer A. zł. 168, Motyl A. zł. 96, Częstochowa: Demczuk J. zł. 88.

Okręg Radomski. Lublin: Moskwa St. zł. 72, Szymański M. zł. 78, Kowel: Kabaciński W. zł. 86, Zdołbunów: Kasprzyk P. zł. 20,

Okręg Wileński: Białystok: Grynkiewicz A. zł. 76, Grodno: Rymkiewicz J. zł. 18.

Okręg Poznański. Poznań: Anioła K. zł 66, Gniezno. Minta L. zł. 30.

Okręg Gdański: Bagorski C. zł. 54.

Okręg Krakowski: Kraków - Płaszów: Matzke E. zł. 130.

Okręg Lwowski: Lwów: Wokacz Br. zł. 64, Przemyśl: Góralewicz St. zł. 122.

Obrony Prawne: Warszawa - Gdańska: Miechowski St. zł. 30, Koktysz J. zł. 150, Wyrzykowski B. zł. 150.

Okręg Wileński: Baranowicze: Sachwanowicz A. zł. 200.

Okręg Gdański: Toruń: Mizerski A. zł. 60, Jazdowski zł. 100, Krauze zł. 100.

Okręg Katowicki: Wodzisław: Wilejkis Z. zł. 100.

Okręg Krakowski: Sucha: Wandzel zł. 667.65.

Okręg Lwowski: Lwów: Janota 198. Drohobycz: Swierniak zł. 145.65.

Okręg Poznański: Ostrów: Garjantasiewicz zł. 30.

ZAPOMOGI SUSPENDACYJNE

Okręg Warszawski. Warszawa - Praga: Rydzewski zł. 90, Jabłoński zł. 93.

W powyższym miesiącu tytułem %% na koszta administracji i kosztów inkasa składek Okręgom i Kołom wypłacono złotych 10.634.65.

ZESTAWIENIE OGÓLNE

Odprawy Emerytalne	zł.	22.187.60
Zapomogi Chorym	„	1.438.—
Obrony prawne	„	1.931.30
Zapomogi suspendacyjne	„	183.—
	zł.	25.739.90
Procenty Okręgom i Kołom	zł.	10.634.65
Razem	zł.	36.374.55

PODZIĘKOWANIE

W imieniu sierot po maszynistach kolejowych, które — dzięki ofiarności WP. **Dr. Aschenbrennera z Krakowa,** który zaofiarował 10% z rachunków za prowadzenie spraw sądowych na Fundusz pomocy szkolnej dla sierot po maszynistach — mogły korzystać w ubiegłym roku szkolnym z wymienionego Funduszu — składam WP. Dr. **Aschenbrennerowi** serdeczne „Bóg zapłać".

Piotr Borkowski
Prezes ZZM

ZAMIANA

Pomocnik maszynisty I kl. parowozowni Gdynia zamieni się z Kolegą z parowozowni warszawskiej.

Łaskawe zgłoszenia kierować pod adres: Bernard Grądzki, Gdynia 1. Spółdzielnia mieszkaniowa, mieszkania 53.

TRZYKLASOWA KOEDUKACYJNA SZKOŁA HANDLOWA W STRYJU

Podkarpacie

ogłasza wpisy do wszystkich klas szkoły handlowej oraz znajdującej się przy szkole tej Szkoły Powszechnej.

Szkoła Powszechna typu **gimnazjalnego,** przyjmuje chłopców i dziewczęta z ukończoną 7-klasą szkoły powszechnej lub 3-cią gimn. Stryj leży na Podkarpaciu, w sąsiedztwie Truskawca, Morszyna i Sławska Obszerny budynek szkolny w ogrodach. **Własny internat** za opłatą zł 60 mies. Dla dzieci funkcj. państw. **nauka bezpłatnie.** Szkoła z pełnem prawem publiczności gromadzi młodzież z całej Polski. Prospekty bezpłatnie.

ZAWIADOMIENIE

Chcąc uprzystępnić członkom Z. Z. M. kupno szkła stołowego z polskiej huty „Marywala" w Radomsku, zawiadamiamy, iż takowe można nabyć za pośrednictwem Kół Z. Z. M. Komplety szkła szlifowanego i gładkiego pierwszorzędnej jakości ze zniżką 30%.

Wzory i cenniki wraz z warunkami kupna wysyła się gratis pod adresem zamawiającego. Zgłoszenia i zamówienia od poszczególnych Kół przyjmuje kol. Będkowski, Piotrków Trybunalski, ul. Polna Nr. 24.

CENY OGŁOSZEŃ: Cała strona — zł. 250.—, ½ strony — zł. 150.— 1/8 strony — zł. 100.—, ¼ strony zł. 85.—, 1/8 strony — zł. 50.—, 1/16 strony — zł. 30.

Wydawca: Zaw. Zw. Maszyn. Kolej. Red. odpow. **Wacław Siadak.** Druk. „Robotnik", Warecka 7.